

arrest

WAHV:

18 november 2015

CJIB

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

locatie Leeuwarden

Arrest

op het hoger beroep tegen de beslissing
van de kantonrechter van de rechtbank Rotterdam

van 19 februari 2015

betreffende

B.V. (hierna te noemen: betrokkene),

gevestigd te Houten,

voor wie als gemachtigde optreedt **R. de Nekker,**
kantoorhoudende te Heerenveen.

De beslissing van de kantonrechter

De kantonrechter heeft het beroep van de betrokkene tegen de door de Centrale Verwerking Openbaar Ministerie namens de officier van justitie genomen beslissing ongegrond verklaard.

Het procesverloop

De gemachtigde van de betrokkene heeft tegen de beslissing van de kantonrechter hoger beroep ingesteld. Bij het beroepschrift is verzocht om een behandeling ter zitting.

Tevens is verzocht om vergoeding van kosten.

De advocaat-generaal heeft een verweerschrift ingediend.

De gemachtigde van de betrokkene heeft schriftelijk een nadere toelichting gegeven op het beroep.

De advocaat-generaal is in de gelegenheid gesteld een reactie te geven op de nadere toelichting op het beroep. Hiervan is geen gebruik gemaakt.

De zaak is behandeld ter zitting van 4 november 2015. De betrokkene noch de gemachtigde is, zoals vooraf aangekondigd, niet verschenen. Als gemachtigde van de advocaat-generaal is verschenen mr. M.E. Joha.

Beoordeling

1. De gemachtigde van de betrokkene voert in hoger beroep aan dat de beslissing van de kantonrechter onvoldoende is gemotiveerd. De kantonrechter is niet ingegaan op de door de betrokkene aangevoerde argumenten, waaronder dat de officier van justitie ten onrechte heeft afgezien van het horen van de betrokkene en/of zijn gemachtigde. Tevens richt het hoger beroep zich tegen de afwijzing van het verzoek tot kostenvergoeding.
2. Ingevolge artikel 7:16 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in verbinding met artikel 7, tweede lid, van de WAHV moet de officier van justitie de indiener van het beroepschrift in de gelegenheid stellen te worden gehoord. Hij kan daar van afzien, indien het beroep kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond is, de betrokkene niet gehoord wil worden of de officier van justitie hem volledig gelijk geeft (artikel 7:17 van de Awb).
3. Het hof stelt vast dat de betrokkene in zijn beroepschrift bij de officier van justitie heeft aangegeven dat hij een mondelinge toelichting wenst te geven en dat hij een telefoonnummer heeft verstrekt waarop hij is te bereiken. In aanmerking genomen dat in de fase van het beroep bij de officier van justitie het bieden van gelegenheid voor het horen van de betrokkene het uitgangspunt is, heeft de betrokkene aldus voldoende kenbaar gemaakt dat hij wenste te worden gehoord door de officier van justitie. De officier van justitie heeft - zonder enige overweging aan dit verzoek te wijden - van het horen afgezien en het beroep ongegrond verklaard.

-
4. Het hof is van oordeel dat de betrokkene in dit geval had moeten worden gehoord door de officier van justitie, aangezien het beroep niet kennelijk - dat wil zeggen aanstonds blijkend, zonder dat daarvoor nader onderzoek noodzakelijk is - ongegrond is.
5. Gelet op het voorgaande zal het hof de beslissing van de kantonrechter vernietigen en doen hetgeen de kantonrechter had behoren te doen, te weten het beroep van de betrokkene tegen de beslissing van de officier van justitie gegrond verklaren en die beslissing vernietigen. Nu de beslissingen van de kantonrechter en de officier van justitie worden vernietigd behoeven de overige bezwaren tegen die beslissingen geen bespreking meer. Het hof zal het beroep tegen de inleidende beschikking beoordelen en heeft aldus te beoordelen of er voldoende grondslag is voor de vaststelling dat de gedraging is verricht.
6. Aan de betrokkene is als kentekhouder bij inleidende beschikking een administratieve sanctie van € 90,- opgelegd ter zake van "parkeren in strijd met parkeerverbod/parkeerverbodszone (bord E1)", welke gedraging zou zijn verricht op 28 februari 2014 om 13:53 uur op de Grotekerksplein te Dordrecht met het voertuig met het kenteken .
7. Met betrekking tot de gedraging voert de betrokkene aan dat de gedraging niet is begaan, althans niet verwijtbaar. Gelet op de situatie ter plaatse mag op de genoemde plek worden geparkeerd en is niet duidelijk dat dit niet mag. Het vak waar geparkeerd werd is voorzien van dezelfde kleur stenen als de andere parkeervakken. Dit terwijl voor de stoep en voorbij het parkeervak waarin de betrokkene zijn voertuig heeft geparkeerd andere materialen en kleuren zijn gebruikt. De gemachtigde van de betrokkene heeft foto's overgelegd ter onderbouwing.
8. De gedraging betreft een overtreding van artikel 62 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) jo bord E1. Deze houden in: "Weggebruikers zijn verplicht gevolg te geven aan de verkeerstekens die een gebod of verbod inhouden."
Het bord E1 uit bijlage 1 van het RVV 1990 duidt een algeheel parkeerverbod aan.
9. Artikel 65 van het RVV 1990 luidt:
"1. (...)

2. De verkeersborden E1, E2 en E3 van bijlage I gelden slechts voor de zijde van de weg alwaar zij zijn geplaatst.

3. Het parkeren van een voertuig (...) is echter toegestaan op de daartoe bestemde weggedeelten.”

10. Artikel 66, tweede lid, van het RVV 1990 luidt:

“Indien boven een verkeersbord het woord «zone» is aangebracht zonder aanduiding van het gebied van de zone, geldt het verkeersbord in een gebied dat wordt begrensd door het verkeersbord en een of meer in samenhang met dat verkeersbord geplaatste borden waarmee het einde van de zone wordt aangeduid.”

11. In WAHV-zaken biedt de ambtsedige verklaring van de verbalisant in beginsel een voldoende grondslag voor de vaststelling dat de gedraging is verricht. Dat is anders indien de betrokkene voor zijn zaak specifieke feiten en omstandigheden aanvoert, die aanleiding geven te twifelen aan de juistheid van één of meer onderdelen van de ambtsedige verklaring dan wel indien uit het dossier zulke feiten en omstandigheden blijken.

12. De ambtsedige verklaring van de verbalisant zoals opgenomen in het zaakoverzicht van het CJIB houdt onder meer in, zakelijk weergegeven, dat de verbalisant heeft gezien dat het voertuig met voormeld kenteken op voormelde datum, tijd en plaats stond geparkeerd in (strijd met) een parkeerverbodszone, hetgeen werd aangegeven met het bord E1, als bedoeld in het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990).

13. Bij aanvullend proces-verbaal d.d. 16 april 2014 verklaart de verbalisant: "Ter plaatse is een parkeerverbodszone van kracht. Dit is de weggebruiker kenbaar gemaakt door middel van een aantal verkeersborden conform model E1 van het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 (RVV 1990). (...).

Het Grotekerksplein Dordrecht, ligt binnen het gebied van het parkeerverbodszone. De parkeerzone borden E1 met onderbord staan op alle toegangswegen die naar deze wijk leiden. De betrokkene heeft op een parkeergelegenheid, buiten de aangegeven parkeervakken gestaan. De vakken worden aangegeven door witte belijning op het wegdek. Tevens liggen er tegels naast de vakken met de letter P erop."

14. Gelet op hetgeen de gemachtigde van de betrokkene gedurende de gehele procedure

vasthoudend en consistent heeft aangevoerd, alsmede gelet op de in het dossier aanwezige foto's, is bij het hof gereede twijfel ontstaan of de gedraging is verricht. Het hof is van oordeel dat de situatie ter plaatse onduidelijk is en dat onvoldoende duidelijk is geworden waaruit de betrokkene had moeten afleiden dat hij zijn voertuig niet op betreffende plaats mocht parkeren. Naar het oordeel van het hof is derhalve niet komen vast te staan dat de betrokkene de gedraging heeft verricht. Het hof zal het beroep tegen de inleidende beschikking gegrond verklaren en de inleidende beschikking vernietigen.

15. Het hof acht termen aanwezig om de door de betrokkene gemaakte kosten van de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand te vergoeden. De gemachtigde van de betrokkene heeft de volgende proceshandelingen verricht: het indienen van een beroepschrift bij de officier van justitie, het indienen van een beroepschrift bij de kantonrechter, het indienen van het hoger beroepschrift en het indienen van een nadere toelichting op het beroep. Ingevolge de Bijlage bij het toepasselijke Besluit proceskosten bestuursrecht wordt aan het indienen van de beroepschriften 1 punt (elk) toegekend en wordt aan het indienen van een nadere toelichting 0,5 punt toegekend. Het hof zal derhalve 3,5 punten toekennen. De waarde per punt bedraagt € 487,- voor beroepschriften ingediend voor 1 januari 2015 en € 490,- voor beroepschriften ingediend na deze datum. Gelet op de aard van de zaak past het hof de wegingsfactor 0,5 (gewicht van de zaak = licht) toe. Het hof zal de advocaat-generaal derhalve veroordelen tot vergoeding van de proceskosten van de betrokkene tot een bedrag van € 854,50 ($2 \times € 487,- \times 0,5 = € 487,-$ en $1,5 \times € 490,- \times 0,5 = € 367,50$).

Beslissing

Het gerechtshof:

vernietigt de beslissing van de kantonrechter;

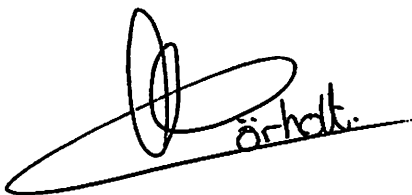
verklaart het beroep gegrond;

vernietigt de beslissing van de officier van justitie d.d. 7 mei 2014, alsmede de beschikking waarbij onder CJIB-nummer 180014678 de administratieve sanctie is opgelegd.

bepaalt dat hetgeen door de betrokkene op de voet van artikel 11 van de WAHV tot zekerheid is gesteld door de advocaat-generaal aan hem wordt gerestitueerd;

veroordeelt de advocaat-generaal tot het vergoeden van de proceskosten van de betrokkene, ter hoogte van € 854,50, te betalen op rekeningnummer NL08ABNA0465863868 ten name van Zaakrecht te Heerenveen.

Dit arrest is gewezen door mr. Beswerda, in tegenwoordigheid van mr. Dörholt als griffier, en uitgesproken ter openbare zitting.

Dörholt.

